

MAGYAR AFRIKA TÁRSASÁG
AFRICAN–HUNGARIAN UNION

AHU MAGYAR AFRIKA–TUDÁS TÁR
AHU HUNGARIAN AFRICA–KNOWLEDGE DATABASE

GÖBEL, Ágoston

Istennek munkatársakra van szüksége. Egy magyar orvos afrikai tapasztalatairól (2) / God needs staff. A Hungarian doctor about his African experience (2)

Eredeti közlés /Original publication:

Új Város folyóirat – Magyar Kurír online, 2009. október 21. kedd

Elektronikus újraközlés/Electronic republication:

AHU MAGYAR AFRIKA–TUDÁS TÁR – 000.003.294

Dátum/Date: 2018. december / December

filename: gobel_2009_MagyOrvAfr02

Az elektronikus újraközlést előkészítette

/The electronic republication prepared by:

B. WALLNER, Erika és/and BIERNACZKY, Szilárd

Hivatkozás erre a dokumentumra/Cite this document

GÖBEL Ágoston: Istennek munkatársakra van szüksége. Egy magyar orvos afrikai tapasztalatairól (2) / God needs staff. A Hungarian doctor about his African experience (2), *AHU MATT*, 2018, **pp. 1–6.** old., No. 000.003.294

<http://afrikatudastar.hu>

Eredeti forrás megtalálható/The original source is available:

az Afrikai Kutatási és Kiadási Program archívumában / in Archive of the African Research and Publication Program (Érd)

Kulcsszavak/Key words

magyar Afrika–kutatás, beszámoló és tapasztalatok Kishonti Rolland magyar orvos afrikai tevékenysége kapcsán, második rész

African studies in Hungary, reports and experiences of Rolland Kishonti

Hungarian medical doctor in Africa, second part

AZ ELSŐ MAGYAR, SZABAD FELHASZNÁLÁSÚ, ELEKTRONIKUS,
ÁGAZATI SZAKMAI KÖNYV-, TANULMÁNY-, CIKK-, DOKU-
MENTUM- ÉS ADAT-TÁR / THE FIRST HUNGARIAN FREE
ELECTRONIC SECTORAL PROFESSIONAL DATABASE FOR BOOKS,
STUDIES, COMMUNICATIONS, DOCUMENTS AND INFORMATIONS

* Magyar és idegen – angol, francia, német, orosz, spanyol, olasz és szükség szerint más – nyelveken készült publikációk elektronikus könyvtára / Writings in Hungarian and foreign – English, French, German, Russian, Spanish, Italian and other – languages

* Az adattárban elhelyezett tartalmak szabad megközelítésűek, de olvasásuk vagy letöltésük regisztrációhoz kötött. / The materials in the database are free but access or downloading are subject to registration.

* Az Afrikai Magyar Egyesület non-profit civil szervezet, amely az oktatók, kutatók, diákok és érdeklődők számára hozta létre ezt az elektronikus adattári szolgáltatását, amelynek célja kettős, mindenekelőtt sokoldalú és gazdag anyagú ismeretekkel elősegíteni a magyar afrikaisztikai kutatásokat, illetve ismeret-igényt, másrészt feltárni az afrikai témájú hazai publikációs tevékenységet teljes dimenziójában a kezdetektől máig. / The African–Hungarian Union is a non–profit organisation that has created this electronic database for lecturers, researchers, students and for those interested. The purpose of this database is twofold; on the one hand, we want to enrich the research of Hungarian Africa studies with versatile and plentiful information, on the other hand, we are planning to discover Hungarian publications with African themes in its entirety from the beginning until the present day.

ISTENNEK MUNKATÁRSAKRA VAN SZÜKSÉGE Egy magyar orvos afrikai tapasztalatairól (2)

GÖBEL, Ágoston beszélgetett KISHONTI Rollanddal

Új Város folyóirat – *Magyar Kurír* online, 2009. október 21. szerda

Kishonti Rolland magyar sebészorvos afrikai tapasztalatairól szóló írásunk második részét közöljük, amely hiteles képet nyújt az egyház és az egyházi közösségek afrikai szerepvállalásáról.

Fontem a hegyek között, nyolcszáz méter magasan a tenger szintje felett oázisszerűen ágyazódik be a trópusi esőerdők borította hatalmas hegyvonulatba. A legközelebbi nagyváros, Dschang másfél óra autóval, kanyargós, néha meredek hegyfalakkal tagolt földúton, amely az esős évszakban helyenként szinte a járhatatlanságig eliszaposodik.

„A minap egy férfi keresett meg: áthozhatná-e kezelésre hozzánk egyik rokonát, aki jelenleg súlyos lábszártöréssel a tőlünk légvonalban 160 km-re fekvő óceánparti Doualában van? Ez nemcsak azért megdöbrentő, mert Douala, az ország kereskedelmi fővárosa egymillió-háromszázezres nagyváros, hanem azért is, mert a hozzánk vezető utak sokszor nagyon nehezen járhatók, s a közlekedés rendkívül kockázatos. Az ország egészen távoli pontjairól, például a messzi muzulmán északról is felkeresnek bennünket betegek, sokszor igen komplikált, máshol régóta sikertelenül kezelt betegségekkel. Mint általában az afrikai országokban, így Kamerunban is óriási mértékű az egyház szerepvállalása az egészségügyi ellátásban, s az egyházi iskolákhoz hasonlóan ezeket a helyeket úgy tartják számon, mint a minőségi és fejlett szintű ellátás intézményeit.”

A fiatalok helyzetéről, kilátásairól Kishonti Rolland ezt mondja:

A hatvanas évek elején, amikor az afrikai országok többsége elnyerte függetlenségét, Kelet-Afrikában ötvennél kevesebben rendelkeztek egyetemi végzettséggel. A nyugati részen valamivel jobb volt a helyzet. Nigériában ötezer, Szenegálban közel ezer embernek volt diplomája. Rendkívül alacsony számok ezek.

Az itteni családok általában hat-nyolc gyermeket nevelnek; a többnejűeknél sokszor tíz-húsz közötti a gyerekszám, s ez azt jelenti, hogy nem tanulhat mindenki egy családon belül. A gyerekeknek kicsi koruktól kezdve nagyon keményen kell dolgozniuk a földeken. Reggelente, még iskola előtt hatalmas kannákkal mennek a forrásokra vízért. Mások fánkot, banánt vagy ananászt árulnak a kórház előtti téren vagy a vasárnapi szentmise után. A családfő döntése alapján kiválasztottak juthatnak csak be a jó nevű gimnáziumokba, melyek között a legjobb az egyházi college-ok, ahol azonban komoly tandíjat kell fizetni. Nem kevésbé olcsó az egyetem. Sokan nagyon keményen dolgoznak diákéveikben, hogy fedezni tudják a tanulás költségeit. Sajnos a tehetséges, egyetemet végzett fiatalok egy része elhagyja az országot, és máshol próbálnak szerencsét.

Az óceánparthoz közeli Bueában található legnagyobb angol nyelvű egyetemre nekem is volt alkalmam ellátogatni. Több barátom tanul

itt, sokat szoktunk beszélgetni velük a jövőről. Nem túl optimisták ezek a beszélgetések. Az ország elnöke huszonöt éve van hivatalában, s a vezetők láthatóan már régen feladták a választásokon alapuló demokrácia és a felelős kormányzás eszméit. A korrupció gátlástalanul felülírja a törvényeket. Nincsenek munkahelyteremtő programok, a megélhetési költségek magasak, nagy a munkanélküliség, még ma is sok helyen hiányzik az elektromos áram, és az utak jelentős része hónapokra járhatatlanná válik az esős évszakban.

A nagyobb városokban azonban, ahol az összlakosságnak mintegy a fele él, megállíthatatlanul tör előre a „nyugatosodás”. A rohamosan terjedő elektronikus kommunikáció, gombamód szaporodó internetkávézóival és mobiltelefonjaival közvetlen betekintést ad az „első világ” dinamikusan pergő hétköznapijaiba. A fiatalok mind beszélnek angolul vagy franciául, s egyre inkább igénylik, hogy részesüljenek mindabból, amihez kortársaik máshol könnyedén hozzájuthatnak: színvonalas oktatás, következetesen betartott emberi jogok, kenyér és dobozos sör, hűtőgép, mobiltelefon és DVD-lejátszó.

Ha valakinek állandó havi fizetése van, abból mindig köteles valamennyit a tág értelemben vett család jövedelem nélküli, hátrányos helyzetben levő tagjai számára rendszeresen átadni. Ez a fizetés felaprózódásához vezet, a megmaradó csekély hányaddal pedig nehéz nagy terveket szőni. Akkor is, ha valaki az Egyesült Államokban talál jól fizető állásra, élete végéig köteles valamekkora részt rendszeresen hazaküldeni. Lelkiségünket élő barátaink egymást segítve igyekszenek ebben a küzdelemben végig tisztességesek és következetesek maradni. Nagyon sok „lehetőség” kínálkozik ezen az úton, és könnyű elvérezni, például olyan mennyiségű adósság felhalmozásával, amit valaki soha nem képes visszafizetni.

Tavaly decemberben bentlakásos iskolánk – a College – negyvenéves jubileumi ünnepségsorozata keretében a mafua (királynő) csodálatos beszédben tekintett vissza az elmúlt időszakra. Ő maga egyike volt azoknak az első bangwa lányoknak, akik a középiskola után egyetemi végzettséget is szereztek. Korábban ez elképzelhetetlen volt. A lányokat nagyon fiatalon megházasították. Az apák jelölték ki a férjüket, s a házasságok szigorú hagyományokat követő családi szerződéseken alapultak. Az úgynevezett menyasszonypénz pedig komoly be-

vételt jelentett. Minél több lánya volt tehát valakinek, annál nagyobb mértékű „jövedelemben” reménykedhetett. Ebben a rendszerben az oktatásnak semmilyen szerep nem jutott.

Kamerunban szokás, hogy minden évben az augusztus huszadikát követő napokban az országos napilapok címoldalon hozzák a leérettségizett diákok névsorát, vizsgaeredményeit és a középiskolák így kialakult rangsorát. A fontemi College közel egy évtizede mindig az első három hely valamelyikét foglalja el! A tanulók nagy része bangwa, fele arányban fiúk és lányok, az elmúlt évtizedek során itt végzettek közül pedig sokan magas beosztásba jutottak Kamerunban, Európában vagy az Egyesült Államokban.

Magyar Kurír

Forrás: Új Város folyóirat; Göbel Ágoston beszélgetett Kishonti Rollanddal